

РЕШЕНИЕ

№ 4280

гр. София, 25.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 14-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и пети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСИМИРА Н. ПРОДАНОВА

като разглежда докладваното от КРАСИМИРА Н. ПРОДАНОВА
Административно наказателно дело № 20221110212789 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП, вр. чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по повод депозирана жалба от П. А. Д., ЕГН ***** срещу електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, серия К № 4781377, издаден от СДВР, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на жалбоподателя е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 50 лева на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

С жалбата се изразява недоволство от атакувания електронен фиш и се иска отмяната му. Твърди се, че не било налице извършено нарушение, тъй като ограничението на скоростта в процесния участък било 80 км/ч. Депозирано е и допълнение към жалбата от адв. Лалов, в което се сочат съществени процесуални нарушения, а именно: не било ясно кой е собственикът на превозното средство, не били изпълнени процедурите по чл. 186, ал. 4 от ЗДвП и чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, фишът бил с непълно съдържание и не било ясно посочено мястото на нарушението.

В последното открито съдебно заседание по делото, жалбоподателят Д., редовно уведомен, не се явява. Представява се от адв. Р. М., който моли за отмяна на ЕФ и присъждане на разноски.

За АНО, редовно призован, не се явява представител. Постъпили са писмени бележки от юрк. А А, с които се иска жалбата да бъде оставена без уважение, а електронният фиш да бъде потвърден като правилен и законосъобразен. Претендира се юрисконсултско възнаграждение, като се прави възражение за прекомерност на евентуално поискани разноски от другата страна.

Жалбата е *ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА*, тъй като изхожда от легитимирано лице, подадена е в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване акт, съдържа

необходимите реквизити и производството по делото е редовно образувано пред РС- София.

Софийският районен съд, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено от фактическа страна следното:

На 22.04.2021 г. в 19:44 часа, система за видеоконтрол „ATCC ARH IAM S1 “ заснела товарен автомобил, марка „АУДИ“, модел „А 6 Avant“ с рег. № да се движи по Околовръстния път на град София до номер 257, с посока от ул. „Професор Александър Танев“ към бул. „Александър Малинов“ със скорост 63 км/ч, при ограничение на скоростта - 50 км/ч, въведена с временна организация и безопасност на движението съгласно Заповед № РД-11-316/15.03.2021 г., издадена от инж. Иван Досев – член на Управителния съвет на АПИ.

След проверка за собственост на товарния автомобил бил издаден от СДВР електронен фиш, серия К № 4781377 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, на жалбоподателя П. А. Д. било наложено административно наказание глоба в размер на 50 лева, в качеството му на законен представител на дружеството - собственик на автомобила „РЕМЕД“ ООД, ЕИК , като било прието, че нарушението е извършено в населено място, където било приложимо ограничение на скоростта за населено място, а именно 50 км/ч.

Описаната фактическа обстановка се установява по категоричен начин от събраните по делото писмени доказателства и доказателствени средства, които преценени поотделно и в тяхната съвкупност не водят до различни фактически изводи.

При така установените факти, съдът намира следното от правна страна:

Законодателят е предвидил възможност нарушенията по ЗДвП да се санкционират както с наказателно постановление (НП), така и с „електронен фиш“, в предвидените за това случаи. Чрез издаването на ЕФ се осигурява бързина на процеса по установяване и налагане на наказанията. Видно от разпоредбата на чл. 189, ал. 2 ЗДвП – „при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява МПС или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител, за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение.“ Задължително условие за санкционирането с ЕФ е нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство (АТСС), т. е. да няма човешка намеса при установяване на нарушението, с което се избягва субективният човешки фактор. В процеса по издаването на ЕФ не участват двете страни, които са характерни за първата фаза на административно-наказателното производство.

При разглеждане на дела по оспорени ЕФ районния съд е винаги инстанция по същество съгласно чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. От това следва, че трябва да провери законността, т.е. да провери, дали правилно е приложен материалният и процесуалният закон, независимо от основанията, посочени в жалбата по арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, във вр с чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощия – право и задължение, съдът служебно констатира, че електронният фиш съдържа всички реквизити, предвидени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, а именно - данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните

работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

От представените по делото писмени доказателства и доказателствени средства се установява също така, че оспорваният електронен фиш е издаден от компетентен орган, при спазване на процесуалния правила.

След влизането в сила на новата Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, последната предвижда да се издават електронни фишове от всички автоматизирани технически средства и системи, а от разпоредбата на чл. 2 на същата наредба се вижда, че и стационарните, и мобилните системи за контрол на скоростта са включени в съдържанието на понятието "автоматизирани технически средства и системи". Нормата на чл. 3 пък изрично сочи, че за установените от автоматизирани технически средства и системи нарушения на правилата за движение по пътищата се издават електронни фишове чрез използване на автоматизирана информационна система. Ето защо, съдът намира, че възраженията в жалбата не могат да бъдат уважени.

Фишът е законосъобразен и от материалноправна страна.

От доказателствата по делото се установява по категоричен начин, че на 22.04.2021 г. в 19:44 часа, жалбоподателят е управлявал товарен автомобил, марка „АУДИ“, модел „А 6 Авант“ с рег. № по Околовръстния път на град София до номер 257, с посока от ул. „Професор Александър Танев“ към бул. „Александър Малинов“ със скорост 63 км/ч, при ограничение на скоростта - 50 км/ч, въведена с временна организация и безопасност на движението съгласно Заповед № РД-11-316/15.03.2021 г., издадена от инж. Иван Досев – член на Управителния съвет на АПИ. От наличните по делото доказателства се установява още, че и техническото средство е одобрен тип за измерване, както и че същото е било в изправност. Съдебният състав намира още, че мястото на нарушението е посочено достатъчно подробно от АНО – посочено е къде и в каква посока на движението е установено нарушението, което е напълно достатъчно, което е видно от изпратената в цялост преписка до съда.

В хода на съдебното следствие беше предоставена информация от Агенция „Пътна инфраструктура“ - Областно пътно управление - София и беше представена като писмено доказателство схема за организацията на движението в процесния пътен участък, от които доказателства става ясно, че към 21.04.2021 г. на път II-18 Околовръстен път София в района на № 257, с посока на движение по двете директни платна с по три ленти ограничението на скоростта е 50 км/ч.

Път II-18 СОП бил част от републиканската пътна мрежа, който минавал през урбанизираната територия на град София, като по цялата дължина на СОП нямало поставени знаци „Д11“ и „Д12“ за начало и край на населено място и селищно образувание. Предвид посочените доказателства и установените въз основа на тях факти, то става ясно, че ограничението на скоростта на Околовръстния път на град София до номер 257, където е

било установено деянието, е 50 км/ч, въведено с временна организация и безопасност на движението съгласно Заповед № РД-11-316/15.03.2021 г., издадена от инж. Иван Досев – член на Управителния съвет на АПИ. След като процесният автомобил се е движил със скорост от 63 км/ч, т.е. е налице превишаване на максимално разрешената скорост за движение, поради което е налице извършено нарушение от обективна страна.

Въз основа на установената фактическа обстановка, настоящият състав приема, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, а именно - да съобрази скоростта на движение с указаната в ЗДвП. Изпълнителното деяние от състава на това нарушение е определено като нарушение на просто извършване, осъществявано чрез противоправно действие.

От *субективна страна* се установи, че процесното деяние е извършено при форма на вина пряк умисъл, т.к. нарушителят е съзнавал, че е налице ограничение на скоростта, съзнавал е общественотоопасните последици, т.е. че застрашава обществените отношения, свързани с безопасността на движението по пътищата, но е negliжирал настъпването на общественотоопасните последици, при пряката си цел да управлява МПС, с избрана от него скорост, независимо от наличието на изрично ограничение.

Предвиденото административно наказание "Глоба" е наложено в законоустановения размер от 50,00 /петдесет/ лева, съгласно действащата към момента на нарушението, а и към настоящия момент законова разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, тъй като е налице превишаване на скоростта на движение с 13 километра в час.

Съдът приема, че нарушението не представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН – такъв, при който извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид (субсидиарното приложение на Наказателния кодекс касае само посочените в чл. 11 ЗАНН въпроси, поради което дефинитивната норма на чл. 93, т. 9 НК следва да бъде приложена в административнонаказателното производство по *analogia legis*, с оглед наличието на празнота в ЗАНН; вж. и ТР № 1/12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНК на ВКС). По тази причина наказаното лице не следва да бъде освободено от административнонаказателна отговорност. Това преди всичко е така, тъй като, с оглед на доктриналната класификация на правонарушенията, в зависимост от изискването за настъпване на определени общественотоопасни последици за съставомерността на деянието, процесното такова следва да се отнесе към т. нар. „нарушения на просто извършване“ или „формални нарушения“. Същото се явява довършено със самия факт на неизпълнение на предвидените в ЗДвП задължения на физическите и юридическите лица, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоправен резултат. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения, предмет на закрила, без да е необходимо от това да са настъпили вреди (имуществени или неимуществени). Разбира се, приложението на чл. 28 ЗАНН (а това се отнася и за чл. 9, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН) не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде

направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В конкретния случай нарушението е застрашило обществените отношения, свързани с безопасността по пътищата (особено актуална тема), както и превишението е значително – с 38 км/ч над разрешената скорост, поради което следва да се приеме, че обществената опасност на този пропуск се отличава с достатъчен интензитет, за да се приеме, че същото следва да се санкционира по административен ред, а не представлява маловажен случай.

При този изход на делото е основателна и претенцията на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР, съгласно изричното право, регламентирано в разпоредбата на чл. 63д, ал. 1, вр. ал. 4 ЗАНН. С оглед невисоката фактическа и правна сложност на делото и разглеждането му в едно открито съдебно заседание, искането следва да бъде уважено в минималния размер, определен съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 80,00 /осемдесет/ лв. за представителството пред настоящата инстанция.

Предвид изложените аргументи, съдът намира, че обжалваният електронен фиш е законосъобразен и като такъв следва да бъде потвърден.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, Софийският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, серия К, № 4781377, издаден от СДВР, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, на П. А. Д., ЕГН ***** е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 50 /петдесет/ лева на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

ОСЪЖДА П. А. Д., ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на СДВР, сумата в размер на 80,00 /осемдесет/ лева, представляваща присъдено юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____